

Sygn. I C 223/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2015 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa E. G.

przeciwko Powiatowi (...) i M. G. (1)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki kosztami procesu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt I C 223/13

UZASADNIENIE

Powódka, E. G., złożyła pozew przeciwko pozwanym, Powiatowi (...) i M. G. (1), o pozbawienie tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 27 maja 2008r., sporządzonego przez notariusz, J. K., rep. A nr (...), opatrzonego klauzulą wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 29 listopada 2011r. w sprawie (...), w części dotyczącej dobrowolnego poddania się egzekucji przez powódkę.

Na uzasadnienie podała, iż po powstaniu tytułu wykonawczego okazało się, że pozwany, M. G. (1) wyłudził dofinansowanie z Powiatu (...) Powiatowego Urzędu Pracy w C., przedstawiając podrobione dokumenty, za co został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w C. w sprawie (...). W ten sposób pozwany, M. G. (1), podstępem doprowadził powódkę do złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji, które to oświadczenie objęte jest aktem notarialnym z dnia 27 maja 2008r. Zdaniem powódki, zobowiązanie powódki mające swe źródło w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji wygasło, gdyż powyższa czynność prawna sprzeczna była z przepisami prawa, co oznacza, że jest ona nieważna.

Pozwany, Powiat (...), wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Przyznał, że na podstawie spornego tytułu wykonawczego prowadzi egzekucję przeciwko powódce i pozwanemu, M. G. (1). Podniósł, że brak jest okoliczności, które uzasadniają wniosek, że oświadczenie powódki o poddaniu się egzekucji, zawarte w akcie notarialnym, a stanowiące zabezpieczenie zwrotu refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy przyznanej M. G. (2), jest nieważne. Wskazał też, że uznanie, iż powódka oświadczenie złożyła pod wpływem błędu podstępnie wywołanego przez pozwanego, M. G. (1), nie prowadzi do nieważności tej czynności. Podkreślił jednocześnie, że pozwany nie wprowadził powódki w błąd, zatem powódka nie może skutecznie uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia, a w dalszej kolejności od swego zobowiązania wobec pozwanego. Podniósł również, iż nawet gdyby przyjąć, że powódka działała pod wpływem błędu, to w związku z tym, iż posiadała wiedzę o podrobieniu faktur przez M. G. (1) w 2010r., to w 2011r. wygasło jej uprawnienie polegające na uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia z dnia 287 maja 2008r. złożonego pod wpływem błędu. W konsekwencji powyższych twierdzeń, pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwany, M. G. (1), wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Przyznał, że dokumenty przedstawione w Urzędzie Pracy w C. w celu rozliczenia refundacji miejsc pracy były sfałszowane. Podniósł jednak twierdzenia, iż powódka o fakcie tym wiedziała, a nawet jedną z tych faktur, tj. pochodzącą od firmy (...), własnoręcznie wypisywała. Jednocześnie akcentował, że kwestionowany tytuł egzekucyjny powstał wskutek braku możliwości kontynuacji umowy zawartej z Urzędem Pracy w C. z powodu zamknięcia działalności pozwanego z przyczyn ekonomicznych, a nie z powodu podrobienia dokumentów.

Sąd ustalił:

W dniu 24 kwietnia 2008 r. została zawarta pomiędzy Starostą (...), reprezentowanym przez W. D. Powiatowego Urzędu Pracy w C. a M. G. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Grupa Handlowa (...), umowa nr (...) o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych. W ramach tej umowy M. G. (1) zobowiązał się do utworzenia siedmiu stanowisk pracy. Wysokość refundacji wynosiła 91.000 zł i miała zostać wypłacona m.in. po przedłożeniu rozliczenia i udokumentowania poniesionych kosztów zatrudnienia przez M. G. (1), w tym zakupu m.in. maszyn stanowiących wyposażenie nowych stanowisk pracy. E. G., będąca wówczas żoną M. G. (1), wyraziła w formie pisemnej zgodę na zawarcie powyższej umowy. W dacie zawarcia przedmiotowej umowy małżonkowie G. nie mieli zawartej majątkowej umowy małżeńskiej.

Dowód: umowa z dnia 24 kwietnia 2008r., k. 94-99, częściowo przesłuchanie powódki – protokół przesłuchania z dnia 23 czerwca 2015 r. k. 320 00:03:39-00:04:26 i k. 321 00:10:12, przesłuchanie pozwanego Powiatu (...) protokół rozprawy z dnia 17 września 2015 r., k. 336v. 00:04:50.

Zabezpieczeniem zwrotu kwoty refundacji był akt notarialny o dobrowolnym poddaniu się egzekucji do kwoty 128.000 zł. Oświadczenie takie złożyli E. G. i M. G. (1) w dniu 27 maja 2008 roku.

Dowód: akt notarialny Rep. A nr (...) z akt sprawy Km (...) złożonych w kopercie na k.261.

Powódka nie interesowała się, jaki sprzęt ma zakupić jej mąż w ramach uzyskanej refundacji. Nie wnikała w prowadzoną przez męża działalność gospodarczą, tak jak i pozwany nie wnikał w pracę powódki. M. G. (1) nie okazywał powódce dokumentacji związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą. Powódka nie pamięta, czy czytała umowę z dnia 24 kwietnia 2008r. przed jej podpisaniem.

Powódka od grudnia 2009r. jest w konflikcie z M. G. (1). Wówczas pozwany opuścił dom. Związał się z inną kobietą.

Małżeństwo strony zostało rozwiązane wskutek rozwodu w maju 2013r.

Dowód: przesłuchanie powódki, 00:06:53, 00:07:49, 00:08:59, 00:10:12, 00:18:49, 00:19:39, 00:20:13 protokół przesłuchania powódki z dnia 23 czerwca 2015r., k. 321 - 322.

W dniu 5 maja 2008r. M. G. (1) podrobił fakturę VAT nr (...), w dniu 12 maja 2008r. przerobił fakturę VAT nr (...), zaś w dniu 14 maja 2008r. przerobił fakturę VAT nr (...), a następnie posłużył się nimi w dniu 29 maja 2008r. w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. celem wykazania wydatków na potrzeby rozliczenia refundacji z Funduszu Pracy w kwocie 91.000 zł., w ramach umowy zawartej w dniu 24 kwietnia 2008r. Tego samego dnia M. G. (1) złożył wniosek o uruchomienie środków pieniężnych tytułem refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych. Wniosek ten został przyjęty do realizacji w dniu 30 maja 2008 r.

W dniu 10 czerwca 2008 roku została przeprowadzona kontrola przez Powiatowy Urząd Pracy w C., która potwierdziła, iż stanowiska pracy zostały utworzone przez M. G. (1) i wyposażone przez niego zgodnie z postanowieniami zawartymi w umowie o refundacji.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 maja 2013r., k. 115 akt Sądu Rejonowego w C. o sygn. (...), przesłuchanie pozwanego Powiatu (...) protokół rozprawy z dnia 17 września 2015 r., k. 336v. 00:10:48-00:12:22; pismo powódki z dnia 10 czerwca 2013 r. k. 8-9, pismo pozwanego z dnia 26 czerwca 2013 r. k. 10-11.

Do roku 2010 pozwany M. G. (1) wywiązywał się z postanowień wynikających z zawartej umowy o refundację. W dniu 18 marca 2010 r. do Powiatowego Urzędu Pracy w C. wpłynęło pismo M. G. (1), zawierające wniosek o wcześniejsze zakończenie umowy o refundację bez konieczności zwrotu otrzymanej refundacji. Wniosek motywowany był trudnościami, z jakimi M. G. (1) borykał się w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej. Wniosek ten nie został uwzględniony. Jednocześnie stwierdzono, że M. G. (1) nie zatrudnia w pełnym wymiarze czasu siedmiu skierowanych bezrobotnych przez okres co najmniej 24 miesięcy na wyposażonych lub doposażonych stanowiskach pracy (par 4 pkt 4 umowy) oraz nie utrzymuje przeciętnego stanu zatrudnienia – co najmniej 10 stanowisk pracy w przeliczeniu na pełny wymiar czasu – uwzględniając w tym zatrudnionych na nowych stanowiskach pracy przez okres co najmniej 24 miesięcy (par 4 pkt 15 umowy). Dlatego też pismem z dnia 12 kwietnia 2010 r. Powiatowy Urząd Pracy w C. zobowiązał M. G. (1) do zwrotu otrzymanej refundacji w kwocie 91.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia otrzymania refundacji.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 12 kwietnia 2010r., k. 100, pismo pozwanego z dnia 26 czerwca 2013r., k. 10-11v, przesłuchanie pozwanego Powiatu (...) protokół rozprawy z dnia 17 września 2015 r., k. 336v. 00:13:57-00:17:00.

Postanowieniem z 29 listopada 2011 r., sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w T. nadał klauzulę wykonalności § 3 aktu notarialnego z dnia 27 maja 2008 r. sporządzonemu przed notariuszem J. K., rep. A nr (...) co do kwoty 128.000 zł.

W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy pozwany, Powiat (...), pismem z dnia 2 marca 2012r. złożył do komornika sądowego, działającego przy Sądzie Rejonowym w T. - M. W., wniosek o wszczęcie przeciwko E. G. i M. G. (1) egzekucji z ruchomości, rachunku bankowego, wierzytelności. W toku czynności egzekucyjnych zajęte zostało wynagrodzenie powódki za pracę.

Dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 2 marca 2012r., k. 1-2, akt (...), k. 261, tytuł wykonawczy, akta (...), k. 261

Pismem z dnia 9 października 2012r. powódka zawiadomiła pozwanego, iż w dokumentacji dotyczącej umowy z dnia 24 kwietnia 2008r. o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy zawartej z M. G. (1) znajduje się „fałszywa faktura”. Wskutek powyższego, dnia 26 października 2012r. pozwany zawiadomił organy ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na posłużeniu się fałszywą fakturą.

Powódka podała, że w 2012r. uzyskała wiedzę, że podrobionymi fakturami VAT M. G. (1) w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. w maju 2008r. celem rozliczenia otrzymanej refundacji kosztów utworzenia nowych miejsc pracy.

Dowód: pismo powódki z dnia 10 czerwca 2013r., k. 8-9, pismo powódki z dnia 8 października 2012r., k. 101, pismo pozwanego z dnia 26 czerwca 2013r., k. 10 – 11v.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 maja 2013 r. M. G. (1) został uznany za winnego tego, że w okresie od 5 maja do 30 maja 2008r. w C. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przerobił i podrobił faktury VAT nr (...) (w dniu 5 maja 2008r), nr (...) (w dniu 12 maja 2008r.) i nr (...) (w dniu 14 maja 2008r.), a następnie w dniu 30 maja 2008r. posłużył się nimi w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. celem rozliczenia się z otrzymanej dotacji z Funduszu Pracy w kwocie 91.000 zł. w ramach umowy zawartej w dniu 24 kwietnia 2008r. o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy dla kierowanych bezrobotnych nr (...), czym działał na szkodę m.in. Powiatowego Urzędu Pracy w C..

Postępowanie karne prowadzone przeciwko M. G. (1) zostało zainicjowane pismem Powiatowego Urzędu Pracy w C. z dnia 26 października 2012r.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 maja 2013r., k. 115 akt Sądu Rejonowego w C. o sygn. (...), pismo pozwanego z dnia 26 kwietnia 2012r., k. 1- 3 akt Sądu Rejonowego w C. sygn. (...).

Pismem z dnia 29 kwietnia 2013r. powódka zawiadomiła Prokuraturę Rejonową w C. o możliwości popełnienia przez M. G. (1) przestępstwa z art. 286 kk, polegającego na wyłudzeniu środków pieniężnych z Powiatowego Urzędu Pracy w C. poprzez przedstawienie sfalszowanych faktur dla rozliczenia pożyczki uzyskanej właśnie z Powiatowego Urzędu Pracy na mocy umowy z dnia 24 kwietnia 2008r.

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2013r. Prokuratura Rejonowa w C. umorzyła dochodzenie wobec ustalenia, że nie doszło do popełnienia przestępstwa z art. 286 par 1 k.k., a Sąd Rejonowy w C., rozpoznający zażalenie powódki na powyższe rozstrzygnięcie, postanowieniem z dnia 21 listopada 201r. utrzymał je w mocy.

Dowód: pismo powódki z dnia 29 kwietnia 2013r., k. akt s Ds. (...), postanowienie Prokuratury Rejonowej w C. z dnia 6 sierpnia 2012r., k. 4446 akt 3 Ds. (...), postanowienie Sądu Rejonowego w C. z dnia 21 listopada 2013r., k. 56057 akt 3 (...).

Pismem z dnia 9 marca 2015r. powódka złożyła do Sądu Rejonowego w C. wniosek o ogłoszenie upadłości konsumenckiej. Wniosek ten został przekazany do Sądu Rejonowego Wydziału VI Gospodarczego w S. i w chwili zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie nie był rozpoznany (wniosek powódki z dnia 9 marca 2015r., k. 368, informacja Sądu Rejonowego w S. z dnia 27 października 2015r. ze sprawy (...), k. 368).

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Wpierw wskazać należy, iż sąd oddalił wniosek powódki o zawieszenie niniejszego postępowania z uwagi postępowanie z wniosku E. G. ogłoszenie upadłości powódki, zarejestrowane przed Sądem Rejonowym w s. pod sygn. (...), albowiem nie zapadło jeszcze rozstrzygnięcie końcowe co do powyższego wniosku. Zatem nie zachodzą okoliczności do zawieszenia niniejszego postępowania.

Następnie podnieść należy, że zgłoszone żądanie jest powództwem przeciwegzekucyjnym. Stanowi środek merytorycznej obrony dłużnika przeciwko egzekucji. Przez obronę merytoryczną należy rozumieć zwalczanie zasadności lub dopuszczalności egzekucji , a nie obronę formalną, która zmierza jedynie do zapewnienia przebiegu egzekucji zgodnego z prawem (Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz , tom II pod red. K. Piaseckiego, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 1997r. str.849).

W konsekwencji powyższego legitymacja czynna w procesie przeciwegzekucyjnym (w tym wypadku opozycyjnym) przysługuje dłużnikowi, tj. osobie zobowiązanej do świadczenia według treści tytułu, któremu nadano klauzulę wykonalności, natomiast legitymacja bierna - osobie uprawnionej, tj. wierzycielowi ujętego w treści tytułu wykonawczego. Treść tytułu wykonawczego będącego przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jednoznacznie wskazuje, że M. G. (1) jest, obok powódki, również dłużnikiem, a to oznacza, że nie posiada on legitymacji procesowej

biernej w ty sporze. Dlatego też powództwo w stosunku do tego pozwanego, na podstawie art. 840 k.p.c., stosowanego a contrario, podlegało oddaleniu, o czym sąd orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

Przechodząc do oceny żądania zgłoszonego w stosunku do Powiatu (...), wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 840 par 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia jeśli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaze, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Powódka przywołuje twierdzenia, które pozwalają uznać, że domaga się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności na podstawie art. 840 par 1 pkt 1 k.p.c., tj. kwestionuje istnienie swego obowiązku zapłaty świadczenia, podając, że składając oświadczenie o poddaniu się egzekucji, działa wskutek podstępu M. G. (1), który posłużył się podrobionymi dokumentami w celu otrzymania dotacji. Zdaniem powódki, powyższa okoliczność skutkuje tym, że wadliwa czynności prawna, w której brała ona udział, jest nieważna. Zatem nie może być egzekwowana.

Z twierdzeniami tymi nie sposób się zgodzić.

Wpierw wskazać jednak należy, iż w uzasadnieniu pozwu powódka zakwestionowała istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, powołując się na wadę oświadczenia woli, polegającej na tym, że powód podstępem doprowadził powódkę do złożenia oświadczenia woli w dniu 27 maja 2008r. o dobrowolnym poddaniu się egzekucji, albowiem posłużył się wobec Powiatowego Urzędu Pracy w C. podrobionymi fakturami VAT, rozliczając w ten sposób umowę o refundację stanowisk pracy z dnia 24 kwietnia 2004r. Zdaniem powódki, została ona oszukana przez M. G. (1). Ta okoliczność wskazuje na to, zdaniem powódki, że jej oświadczenie woli z dnia 27 maja 2008r. jest nieważne i nie może stanowić podstawy prowadzenia wobec niej egzekucji.

W toku procesu powódka podniosła również twierdzenia o tym, że oświadczenie woli powódki z dnia 27 maja 2008r. zostało złożone wskutek szantażu ze strony M. G. (1). Dłużnik bowiem groził powódce, że jeżeli ona nie podpisze oświadczenia o dobrowolnym poddaniu się egzekucji, to upubliczni jej intymne zdjęcia.

Podczas dowodu z przesłuchania stron powódka wyraźnie podała, że umowa z dnia 24 kwietnia 2008r. i oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji zostały przez powódkę podpisane, gdyż M. G. (1) ją szantażował. Wskazała, że podstęp ze strony jej ówczesnego męża polegał właśnie na tym, że zastosował wobec niej szantaż. (00:04:26, 00:13:16 protokół przesłuchania z dnia 23 czerwca 2015r., k. 320 – 321). Dalej zeznała, że nie było podstępu ze strony męża. Dalej podała, „że podstępem można nazwać podrobione faktury” (00:22:05 protokół z przesłuchania z dnia 23 czerwca 2015r., k. 322).

Powyższe wskazuje, że oświadczenia powódki złożone w toku procesu różnią się od twierdzeń zawartych w uzasadnieniu pozwu. Tymczasem stosownie do treści art. 843 § 3 k.p.c. strona powodowa powinna w pozwie przytoczyć wszelkie zarzuty, jakie w tym czasie mogła zgłosić pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu. Przepisy powyższy wprowadza prekluzję twierdzeń kwestionujących zasadność prowadzonej egzekucji, łącząc ją z chwilą wniesienia pozwu do sądu. Z tej też przyczyny sąd dokonał oceny zgłoszonego żądania

pod kątem wady oświadczenia woli polegającego na podstępnie. Twierdzenia powódki o złożeniu oświadczenia w dniu 27 maja 2008r. pod wpływem szantażu należy uznać za spóźnione. Powódka nie wykazała bowiem, iż istniały jakiegokolwiek przeszkody do podniesienia twierdzeń o szantażu, czyli groźby na etapie sporządzania pozwu inicjującego niniejsze postępowanie. Na marginesie wskazać należy, iż sąd uznał twierdzenia powódki w powyższym zakresie za niewiarygodne. Nie znalazły one bowiem oparcia w żadnym materiale dowodowym.

Odnosząc się do twierdzeń, iż M. G. (1) podstępnym zachowaniem spowodował złożenie przez powódkę oświadczenia z dnia 27 maja 2008r., wskazać należy, iż zgodnie z art. 86 par 1 k.c., jeżeli błąd wywołała druga strona podstępnie, uchylenie się od skutków pranych oświadczenia złożonego pod wpływem błędu może nastąpić także wtedy, gdy błąd nie był istotny, jak również wtedy, gdy nie dotyczył on czynności prawnej.

Za działanie podstępne rozumie się świadome wywołanie u drugiej osoby fałszywego obrazu jakiegoś faktu, sytuacji lub przekonania po to, by nakłonić ją do określonego zachowania. W znaczeniu normatywnym celem podstępnego działania jest wprowadzenie drugiej osoby w błąd po to, żeby dokonała określonej czynności prawnej. Działanie podstępne jest zawsze naganne z punktu widzenia ocen etycznych, bez względu na pobudki i skutki działania sprawcy. Powodem tego jest wdarcie się w sferę osobowości (zakłócenie procesu myślowego) innej osoby i doprowadzenie jej na podstawie zasugerowanych jej fałszywych przesłanek rozumowania do dokonania określonej czynności prawnej. Podstęp zakłada zawsze umyślne działanie sprawcy w postaci *dulus directus*, a przynajmniej *dulus eventullis* (Komentarz do kodeksu cywilnego Księga pierwsza Część ogólna, Stanisław Dmowski, Stanisław Rudnicki, Wydawnictwo Prawnicze spółka z o.o., Warszawa 1998r., str., 217).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż brak jest materiału dowodowego, który pozwalałby na wnioskowanie, iż w chwili składania oświadczenia o dobrowolnym poddaniu się egzekucji powódka działała pod wpływem podstępu, tj. by M. G. (1) wywołał u niej w podstępny sposób mylne wyobrażenie co do podejmowanej przez nią czynności prawnej. Późniejsze wydarzenia, na które powołuje się powódka, tj. posłużenie się przez M. G. (1) sfałszowanymi fakturami VAT celem rozliczenia uzyskanej refundacji pozostają bez znaczenia dla oceny, czy w momencie składania oświadczenia powódka działała pod wpływem błędu wywołanego podstępnie. Na moment składania oświadczenia woli w dniu 27 maja 2008r. powoda wiedziała bowiem, jakiego rodzaju oświadczenie składa, że jest to zabezpieczenie umowy z dnia 24 kwietnia 2008r., dotyczącej dofinansowania miejsc pracy organizowanych przez jej ówczesnego męża, M. G. (1). Jej oświadczenie było swobodne.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że to nie fakt posłużenia się przez M. G. (1) podrobionymi fakturami spowodował wypowiedzenie przez Powiatowy Urząd Pracy umowy z dnia 24 kwietnia 2008r., lecz niewywiązanie się przez niego z obowiązku utrzymania określonej ilości miejsc pracy. Pozwany nie został uznany za winnego przestępstwa polegającego na oszustwie (art. 286 par 1 k.k.), przez co należy uznać, iż w chwili zawierania umowy z Powiatowym Urzędem Pracy w C. nie działał z zamiarem doprowadzenia Powiatowego Urzędu Pracy, czy też powódki do niekorzystnego rozporządzenia swym mieniem.

Zdaniem sądu, zarówno w momencie zawierania umowy o refundację stanowisk pracy oraz w momencie rozliczania się w Powiatowym Urzędem Pracy, tj. w dniu 30 maja 2008r., przy użyciu sfałszowanych już wówczas trzech faktur, pozwany zamierzał realizować umowę z dnia 24 kwietnia 2008r. poprzez utrzymanie wymaganych stanowisk pracy. Okoliczności niewywiązania się z obowiązków umownych nastąpiły dopiero w 2010r., kiedy pozwany popadł w problemy finansowe.

Brak jest wystarczających dowodów, by uznać, że oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji powódka złożyła wskutek zasugerowania jej przez M. G. (1) fałszywych przesłanek rozumowania do dokonania określonej czynności prawnej. Powódka takich twierdzeń nawet nie podniosła.

W konsekwencji powyższego sąd uznał, że oświadczenie woli powódki z dnia 27 maja 2008r. nie było dotknięte wadą w postaci podstępu. Na moment składania oświadczenia woli nie było też wady w postaci błędu, gdyż nie

wystąpiło po stronie powódki mylne wyobrażenie co do treści czynności prawnej, w której powódka, poprzez złożenia kwestionowanego oświadczenia, uczestniczyła.

W tym miejscu wskazać należy, iż zbędne są zatem rozważania co do zachowania przez powódkę terminu do złożenia oświadczeni o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia złożonego pod wpływem błędu, czy podstęp. Wskazać jedynie należy, że kwestia ta została przesądzona w uzasadnieniu postanowienia Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 21 stycznia 2014r. (k. 124-126), a sąd niniejszy w całości stanowisko powyższe poparłby przy ustaleniu, że oświadczenie powódki dotknięte jest wadą.

Na koniec rozważań wskazać jeszcze należy, iż twierdzenia powódki zawarte w uzasadnieniu pozwu wskazują, że uważa ona, że jej oświadczenie z dnia 27 maja 2008r. jako sprzeczne z prawem jest nieważne z mocy prawa (przywołany art. 58 k.c.). Odnosząc się do powyższego twierdzenia wskazać należy, iż czynność prawna sprzeczna jest z ustawą, gdy jej treść jest formalnie i materialnie niezgodna z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa. W niniejszej sprawie żadne z takich okoliczności nie zachodzą. To, iż pozwany został skazany za podrobienie i przerobienie faktur VAT, nie odnosi się wprost do treści oświadczenia powódki z dnia 27 maja 2008r.

Rozstrzygając niniejsza sprawę sąd oparł się na dokumentach złożonych i zawnioskowanych przez obie strony. Ich autentyczność, co do dokumentów prywatnych, nie była wzajemnie kwestionowana. Pozostałe dokumenty zdecydowanej większości są natomiast dokumentami urzędowymi. Sąd oparł się również na dowodzie z przesłuchania powódki i pozwanego - Powiatu (...). Zeznania te były logiczne, choć w przypadku powódki – nie mogły one przynieść oczekiwanego przez nią rezultatu, gdyż nie dowodziły w sposób wystarczający, o czym była mowa wyżej, że jej oświadczenie woli dotknięte było wadą. Co do przesłuchania pozwanego - Powiatu (...), wskazać należy, iż dowód ten był w całości klarowny, spójny, nadto znalazł oparcie w dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejsze sprawy. Sąd pominął dowód z przesłuchania M. G. (1), albowiem nie stawiał się do sądu na przesłuchanie i nie usprawiedliwił swej nieobecności.

Sąd ostatecznie oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu badania pisma ręcznego, albowiem z treści prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 maja 2013r. wynika, że to M. G. (1) dopuścił się podrobienia, bądź przerobienia faktur opisanych w sentencji wyroku, w tym fakturę nr (...). Zatem, z uwagi na związanie sądu cywilnego ustaleniami prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa (art. 11 k.p.c.), prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność wykazania, że to powódka wypełniała treść jednej z nich, należało uznać za niedopuszczalne. Z tego też powodu, sąd oddalił wniosek powódki o uzupełniające przesłuchania stron na okoliczności związane ze sporządzaniem faktur przedłożonych do Powiatowego Urzędu Pracy.

Reasumując, wobec ustalenia, iż oświadczenie woli powódki z dnia 27 maja 2008r. nie jest dotknięte wadą, ani nie jest nieważne, sąd oddalił powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, opisanego w pozwie, na podstawie art. 840 par 1 pkt 1 k.p.c., stosowanego a contrario, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach procesu sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 102 k.p.c., mając na uwadze okoliczność, iż powódka jest w trudnej sytuacji finansowej. Osiąga bowiem niewielki dochód z uwagi na prowadzone przeciwko niej egzekucje, będące efektem zobowiązań powstałych w czasie trwania małżeństwa z M. G. (1). Nadto, sytuacja finansowa, w której znalazła się powódka, bez wątpienia jest efektem zachowania pozwanego, M. G. (1), który nie wywiązał się obowiązków z umowy z dnia 24 kwietnia 2008r., w tym utrzymania wymaganej ilości stanowisk pracy przez określony w umowie czas. Zasady słuszności sprzeciwiają się zatem temu, by powódkę obciążyć kosztami niniejszego procesu.